

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/250/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317214650
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1317214650.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci navrhovateľa: W. O. Č., O., A., D., XX.XX.XXXX, N. I. X., Č. XX, N., zast. advokátskou kanceláriou Weis & Partners, s.r.o., Ivánska cesta č. 30/B, Bratislava, IČO: 47 234 776 proti odporcovi: MAC TV s.r.o., Brečtanová 1, Bratislava o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 11. augusta 2017, č. k. 61C/19/2017- 31, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia pozostávajúceho v uložení povinnosti odporcovi 1. odstrániť reportáže z relácií G. s názvom „V. " na W. W. zverejnenej na C.:/..M..Z.-XX-XX-G. a „Ž. P. po V. " zverejnenej na C.:/..M..Z.-XX-XX-G., alternatívne aby súd uložil odporcovi povinnosť odstrániť z reportáže s názvom „V. " na W. W. zverejnenej na C.:/..M..Z.-XX-XX-G. časové úseky (minutáž) z relácie G.: XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX a z reportáže s názvom „Ž. P. po V. " zverejnenej na C.:/..M..Z.-XX-XX-G. časové úseky (minutáž) z relácie G.: XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX; XX:XX - XX:XX, 2. odstrániť z C.:/..-sk.T..Y. N. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX všetky fotografie, 3. odstrániť video z C.:/..-sk.T..Y. obsiahnuté v príspevku zverejnenom dňa XX.XX.XXXX P. XX:XX hod. Súd prvej inštancie priznal odporcovi náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že dňa 27.06.2017 sa na T. A. Z. F. C.:/..T..Y. ?C. objavili fotografie a videozáznam z domovej prehliadky vykonávanej u navrhovateľa dňa XX.XX.XXXX v rámci policajnej akcie „W. v rodinnom dome v G. A. Z. Č. XXXX, ktorého je vlastníkom. Následne boli tieto fotografie a videá prevzaté aj do relácie G. vysielanej dňa XX.XX.XXXX P. XX:XX C.. V. W.V. XX.XX.XXXX P. XX:XX C.. na H. M., ktorej je odporca vysielateľom, pričom aj v súčasnosti je záznam tejto relácie stále dostupný na internetovej stránke C.:/..M..Z.-XX-XX-G. - reportáž s názvom „. " na W. W. a C.:/..M..Z.-XX-XX-XX-G. - reportáž s názvom „Ž. P. po V. ". Navrhovateľ uviedol, že v rámci predmetných reportáží sú zverejnené časti videozáznamu z domovej prehliadky v jeho obydli. Zverejnené fotografie a videozáznam obsahujú aj zábery jednotlivých častí rodinného domu v jeho vlastníctve, konkrétne kuchyne a obývačky, dokonca na jednom zábere je vidno detailný obsah zásuviek navrhovateľa. Okrem toho sa v zábere nachádza aj obrazová snímka navrhovateľa. Jeho tvár je síce prekrytá, avšak tetovania na rukách a nohe sú viditeľné a práve prostredníctvom nich je identifikovateľný. Navrhovateľ ďalej uviedol, že neudelil súhlas na zverejnenie (použitie) svojej podobizne. Zároveň poukázal na to, že uvedené fotografie a videá sú prevzaté aj na facebookové profily G. H. M. F. N.. Konkrétne na C.:/..-sk.T..Y. je príspevok zverejnený dňa XX.XX.XXXX P. XX:XX C., ktorý obsahuje video z domovej prehliadky. Na C.:/..-sk.T..Y. A. sú zverejnené fotografie z domovej prehliadky a taktiež video. Navrhovateľ poukázal na to, že zverejnenie fotografií a videozáznamu nespadá pod tzv. zákonnú licenciu podľa § 12 ods. 3 Obč. zák. a vzhľadom na obsah internetovej stránky je

zverejnenie záberov navrhovateľa a jeho obydľia v rozpore s jeho záujmami. Ide o neoprávnený zásah do súkromia navrhovateľa, ktorý je vykonaný verejne prostredníctvom internetu. Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že listom z 30.06.2017 požiadal odporcu o stiahnutie fotografií a videa z vyššie uvedených webových stránok, pričom odporca na túto výzvu nereagoval. Navrhovateľ má za to, že uvedená reportáž hrubo zasahuje do jeho osobnostných práv, zásah do osobnostných práv je intenzívny a stále trvá, keďže sa realizuje prostredníctvom internetu s tým, že držiteľom domény J..M..sk je odporca. Z uvedeného dôvodu má za to, že je potrebné neodkladne upraviť pomery, a to tak, ako je uvedené v petíte (bod III. návrhu), aby sa odstránil neoprávnený zásah, ktorý uskutočňuje odporca zverejňovaním informácií o navrhovateľovi na internete. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zároveň poukázal na ust. § 11 a nasl. Obč. zák. týkajúce sa ochrany osobnosti. Poukázal na to, že predmetom ochrany osobnosti človeka je podľa § 11 Obč. zák. najmä život a zdravie, občianska česť a ľudská dôstojnosť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Zvýraznil pojmy občianska česť, súkromie, meno a prejavy osobnej povahy. Uviedol, že ochrana občianskej cti a ľudskej dôstojnosti je občianskoprávnou úpravou chránená v rôznych spoločenských vzťahoch; že právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti zahŕňa okrem civilných spoločenských vzťahov aj právo na česť v odborných kruhoch, napríklad vedeckých alebo podnikateľských. Žalobca uviedol, že dlhodobo podniká najmä v oblasti predaja pohonných hmôt, je G. Z. N. Z., Z..F..P., ktorá je prevádzkovateľom siete čerpacích staníc. Ide teda o neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv, ktorý je spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach človeka. Podotkol, že v súvislosti s medializovanou policajnou akciou „W. ho polícia nezadržala, ani neobvinila zo spáchania žiadneho trestného činu. Zverejnením reportáže, najmä záberov z domovej prehliadky, dochádza k neoprávnenému zásahu do súkromia žalobcu, ktorý je vykonaný verejne prostredníctvom internetu, a ktorý stále trvá. Informovanie o domovej prehliadke u navrhovateľa navodzuje dojem, že navrhovateľ podniká nepoctivo a pácha trestnú činnosť. Opak je pravdou, pretože pri vykonávaní podnikateľskej činnosti dodržiava všetky právne predpisy a poctivo si plní všetky svoje povinnosti. V návrhu tiež žalobca zároveň uviedol, že voči oznamovateľom údajnej trestnej činnosti žalobcu už boli podniknuté právne kroky za krivé obvinenie a poškodzovanie dobrého mena.

3. Z týchto skutočností súd prvej inštancie vyvodil záver, že návrh na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Súd prvej inštancie uviedol, že nemôže nariadiť navrhovateľom navrhované neodkladné opatrenie, keďže má za to, že nie je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu spôsobom navrhovaným navrhovateľom formou neodkladného opatrenia. Podľa súdu prvej inštancie navrhovateľ neosvedčil opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia. Navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol tvrdenia, ktoré neosvedčil. Uviedol, že v rámci reportáží uverejnených žalovaným sú zverejnené časti videozáznamu z domovej prehliadky v jeho obydľi. Navrhovateľ ale podľa súdu prvej inštancie v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil iba skutočnosť, že je výlučným vlastníkom rodinného domu so súp. č. XXXX v kat. úz. G. A. Z.. Naopak neosvedčil skutočnosť, že v tomto rodinnom dome sa nachádza jeho obydlie, v ktorom reálne býva a rovnako neosvedčil ani to, čo bez ďalšieho nemožno vyvodiť ani z fotografických záberov či z videozáznamov dotknutých reportáží, že na fotografických snímkach a v predmetných reportážach ide práve o rodinný dom, ku ktorému osvedčil vlastnícke právo. Samotný navrhovateľ podľa LV č. XXX pre G.. Ú.. G. A. Z. pripojeného k návrhu osvedčil skutočnosť, že aj adresu trvalého pobytu má na inej adrese nachádzajúcej sa v N., nie v obci G. A. Z.. Navrhovateľ teda osvedčil vlastnícke právo k určitej konkrétnej nehnuteľnosti označenej v liste vlastníctva pripojenom k návrhu, ale neosvedčil skutočnosť, že ide o jeho obydlie a ani skutočnosť, že zverejnené obrazové snímky a obrazové záznamy sa týkajú práve tej nehnuteľnosti, ku ktorej osvedčil svoje vlastnícke právo. Z predmetných obrazových snímkov či obrazových záznamov nie je možné ustáliť ani adresu, ani súpisné číslo konkrétnej nehnuteľnosti. Nie je zrejmé, či ide o nehnuteľnosť navrhovateľa, ani to, o akú konkrétnu nehnuteľnosť sa jedná, či ide o fotografie a videozáznam z domovej prehliadky vykonávanej u navrhovateľa tak, ako to tvrdí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ podľa súdu prvej inštancie neosvedčil, že by na predmetných zverejnených záberoch bola nehnuteľnosť z pripojeného listu vlastníctva (napríklad pripojením fotografických snímkov, z ktorých by boli zrejmé údaje ako adresa, súpisné číslo nehnuteľnosti) v spojitosti s nehnuteľnosťou zo zverejnených záberov, na ktoré poukazuje žalobca v návrhu. Zo záznamov reportáží, ktoré navrhovateľ pripojil na CD nosiči k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je zrejmé, že ani dotazovaní ľudia - obyvatelia obce G. A. Z. o majiteľoch objektu, ktorý bol snímaný v záberoch reportáží, nič nevedeli.

4. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na to, že zábery nehnuteľností boli v reportážach snímané z vonkajšej strany a pod zábermi v reportážach snímanými z vnútra bližšie neurčenej nehnuteľnosti (resp. nehnuteľností) bolo označenie zdroja v ľavom dolnom

rohu obrazovky logom T. - A. Z. F. a v pravom hornom rohu obrazovky oficiálnym logom A. R. Z. F.. Z uvedeného zdroja nevyplývajú žiadne konkrétne informácie, ktoré by nezameniteľným spôsobom identifikovali navrhovateľa. Jedná sa o reportáže obsiahnuté v televíznom spravodajstve zaoberajúcim sa aktuálnym spoločenským dianím a aj tematikou týkajúcou sa trestných konaní. Pritom v žiadnej z dotknutých reportáží nie je uvedené ani meno ani priezvisko navrhovateľa, dokonca ani jeho iniciály či vek, prípadne zamestnanie, bydlisko, adresa jeho obydľia, resp. trvalého či prechodného pobytu a podobne; zo snímanej nehnuteľnosti (nehnuteľností) nie je zrejmé žiadne súpisné číslo ani adresa. Na dotknutých záberoch reportáží, ktoré označil navrhovateľ, nie sú rozpoznateľné individuálne črty tváre osoby alebo celej postavy vrátane hlavy osoby, na ktorú s poukazom na tetovania v návrhu neodkladného opatrenia poukázal navrhovateľ. Reportáže sa týkajú informovania Policajného zboru SR o vykonávaní viacerých zásahov v 29 objektoch (16 domových prehliadok a 13 prehliadok iných priestorov) za účelom zaistenia dôkazov v daňovej (ekonomickej) trestnej činnosti vykonávaných prevažne v N. V. H. G. a v jednom prípade v A.F. G.. Navrhovateľ uviedol, že v súvislosti s medializovanou policajnou akciou „W. ho polícia nezadržala, ani neobvinila zo spáchania žiadneho trestného činu. Tiež uviedol, že došlo k informovaniu o domovej prehliadke u neho a toto informovanie navodzuje dojem, že podniká nepoctivo a pácha trestnú činnosť. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že vo všeobecnosti ani prezumpcia nevinny nebráni médiám informovať o trestných konaniach. Zo žiadnych dôkazov pripojených navrhovateľom k návrhu ale nevyplýva skutočnosť, že domová prehliadka, ktorá mala byť vykonaná, sa týka navrhovateľa a ani to, že sa reportáže týkajú jeho osoby alebo jeho súkromia. Nemožno preto podľa súdu prvej inštancie vyvodiť, že by akékoľvek informácie, reportáže či obrazové snímky mohli mať akúkoľvek súvislosť s osobou navrhovateľa. Súd prvej inštancie má za to, že dotknuté reportáže zo dňa XX.XX.XXXX V. XX.XX.XXXX nevykazujú také znaky, ktoré by zjavne nezodpovedali informatívnemu účelu spravodajského príspevku.

5. Navrhovateľ tiež podľa súdu prvej inštancie neosvedčil skutočnosť, že by odporca zverejnil jeho podobizeň. V návrhu síce uviedol, že v zábere sa nachádza aj jeho obrazová snímka, že jeho tvár je síce prekrytá, ale tetovania na rukách a nohe sú viditeľné a práve prostredníctvom nich je identifikovateľný. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a rozhoduje na základe navrhovateľom osvedčených skutočností. Je preto na navrhovateľovi, aby hodnoverne osvedčil skutočnosti, ktoré majú byť podkladom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľ však skutočnosť, že v zábere sa nachádza práve jeho obrazová snímka, žiadnym spôsobom neosvedčil. Navrhovateľ nie je verejne známa osoba a súd prvej inštancie nemá možnosť stotožniť jeho fotografie s jeho osobou. Navrhovateľ neosvedčil ani skutočnosť, že má tetovania. Či sa na obrazovej snímke nachádza navrhovateľ na základe takto tvrdených skutočností, ktoré nie sú žiadnym spôsobom osvedčené (spravdepodobnené), napr. preukazom totožnosti, rodinnými fotografiami, sa nedá posúdiť a súd nemá možnosť overiť pravdivosť tohto tvrdenia. Súdu prvej inštancie nie je známa podobizeň navrhovateľa a ani to, či tetovania na dotknutých záberoch patria jemu a dokonca súdu prvej inštancie nie je známa ani skutočnosť, či vôbec navrhovateľ má alebo nemá nejaké tetovania. Navrhovateľ teda neosvedčil, že by na záberoch z reportáží bola jeho podobizeň. Túto skutočnosť je pritom možné podľa súdu prvej inštancie osvedčiť na základe pripojenia celej podobizne navrhovateľa aj s viditeľnými črtami tváre a celej postavy, na základe ktorej by sa dala osvedčiť už len samotná skutočnosť, že navrhovateľ má na rukách tetovania tak, ako to uvádza v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ochrana osobnosti je síce založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, teda na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje predpoklad v podobe zavinenia toho, kto by neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti vykonal, ale v danom prípade nie je ani len osvedčená skutočnosť, že by došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti konkrétnej fyzickej osoby. Navrhovateľ osvedčil len skutočnosť, že odporca odvysielal predmetné reportáže a uverejnil z nich určité fotografické zábery.

6. Pokiaľ navrhovateľ v návrhu poukázal na to, že je G.P. Z. N. Z., Z..F..P., ktorá je prevádzkovateľom siete čerpacích staníc a dlhodobo podniká najmä v oblasti predaja pohonných hmôt a tiež uviedol, že právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti zahŕňa aj právo na česť v odborných kruhoch, súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že má za to, že k porušeniu práva na česť môže dôjsť nepravdivými skutkovými tvrdeniami difamačného charakteru aj zverejnením neprípustných hodnotiacich úsudkov o určitej osobe. Z navrhovateľom predložených dôkazov však také skutočnosti nevyplývajú. Rovnako navrhovateľ neosvedčil, akým spôsobom, a či vôbec mali tieto reportáže a fotografie zasiahnuť do jeho súkromia, resp. jeho podnikateľskej sféry. Zo žiadnych pripojených dôkazov nevyplýva, že sa skutočnosti (informácie) obsiahnuté v reportážach týkajú navrhovateľa, jeho súkromia alebo jeho podnikateľských aktivít.

7. Napokon súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia zdôraznil, že v prejednávanej veci zároveň dochádza k stretu dvoch rovnocenných práv, a to jednak práva na ochranu osobnosti a súkromného života a jednak práva na informácie a ich šírenie a slobody prejavu. Súd musí preto zohľadniť aj požiadavku proporcionality a skúmať mieru tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti v kontexte so slobodou prejavu a právom na informácie. Súd prvej inštancie považoval za samotného návrhu navrhovateľa a z ním pripojených dôkazov za osvedčenú skutočnosť, že odporca odvysielal reportáže a uverejnil z nich fotografické zábery na základe informácií od oficiálneho zdroja, ktorým je štátny orgán, Policajný zbor SR (a na tento zdroj aj odkázal), pričom prípadnú zodpovednosť za zverejnenie takýchto informácií nemožno prisudzovať odporcovi, ktorý len šíril (šíri) informácie poskytnuté mu orgánom štátu, pretože to je úloha a poslanie médií - informovať. Samotný navrhovateľ v návrhu uviedol, že fotografie a videá boli prevzaté zo zdroja, ktorým je polícia SR. Je úlohou orgánov štátu, aby zvažili, ktoré informácie a v akom rozsahu možno prostredníctvom novinárov sprístupniť verejnosti v súlade s platnými právnymi predpismi. Odporca nemôže znášať negatívne dôsledky za prevzatie informácií od oficiálneho zdroja, ktorým je štátny orgán. Je nepochybné, že zákon neposkytuje ochranu fyzickej osobe na ochranu jej osobnosti proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Zásah do osobnostných práv je potrebné súčasne posudzovať v kontexte s okolnosťami, za ktorých k nemu došlo. Navrhovateľ však podľa súdu prvej inštancie neosvedčil ani skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu, a to takému, ktorý je spôsobilý privodiť mu ujmu na osobnosti z hľadiska jeho postavenia v spoločnosti. Za neoprávnený zásah do ochrany osobnosti nemožno považovať taký zásah do osobnostnej sféry fyzickej osoby, ak k tomuto zásahu do osobnostných práv došlo rámci výkonu zákonom stanovených oprávnení alebo povinností. Dovoleným zásahom je napríklad aj tzv. spravodajská zákonná licencia podľa § 12 ods. 3 Obč. zák., kedy vyhotovenie a použitie podobizní, obrazových snímok a obrazových a zvukových záznamov je možné bez privolenia fyzickej osoby primeraným spôsobom aj pre televízne spravodajstvo. Navrhovateľ uviedol, že neudelil súhlas na zverejnenie (použitie) svojej podobizne. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že žalobca neosvedčil ani len to, že v rámci dotknutých reportáží je zverejnená práve jeho podobizeň alebo jeho obydlie. Prostredníctvom neodkladného opatrenia, kedy sa nevykonáva relevantné dokazovanie, nie je možné podľa súdu prvej inštancie posúdiť, či došlo alebo nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv navrhovateľa. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi navrhované neodkladné opatrenie. Uviedol, že ust. § 329 ods. 1 C.s.p. dáva súdu možnosť, nie však povinnosť, rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez výsluchu alebo bez vyjadrenia strán. V prejednávanej veci súd prvej inštancie mal za to, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia možno rozhodnúť bez výsluchu a vyjadrenia strán. Na druhej strane súd prvej inštancie nemal za osvedčené práve skutočnosti, ktoré mohol zistiť výsluchom navrhovateľa. Medzi tieto skutočnosti patrí aj podobizeň navrhovateľa a to, či má tetovania. Ďalej navrhovateľ uviedol, že skutočnosť, že má trvalý pobyt v N., automaticky neznamená, že obydlie nemá v rodinnom dome v G. A. Z.. Zásah do súkromia navrhovateľa je podľa neho zrejмый z toho, že na snímkach a na videu sú jasne viditeľné časti obydlija navrhovateľa. Ministerstvo vnútra SR na základe žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa stiahlo z facebooku fotografie a video z predmetnej akcie. Zásah do súkromia navrhovateľa spočíva v tom, že zverejnené video a fotografie obsahujú zábery jednotlivých častí rodinného domu vo vlastníctve navrhovateľa, konkrétne kuchyne a obývačky. Okrem toho sa medzi fotografiami nachádza aj obrazová snímka navrhovateľa. Jeho tvár je síce prekrytá, ale tetovania na rukách a nohe sú viditeľné a práve prostredníctvom nich je identifikovateľný. K odvolaniu navrhovateľ pripojil svoje fotografie s viditeľným tetovaním a čestné prehlásenie jeho a jeho manželky, že v rodinnom dome v G. A. Z. spolu žijú ako manželia.

9. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie nie je vecne správne.

10. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že ak navrhovateľ v súvislosti s policajnou akciou „W.“, v rámci ktorej bola u neho vykonaná domová prehliadka, nebol trestne stíhaný a nebolo proti nemu vznesené obvinenie zo spáchania žiadneho trestného činu, v zásade tu neexistuje žiadny relevantný dôvod na to, aby odporca na svojej internetovej stránke uchovával videozáznam z domovej prehliadky, ktorú u navrhovateľa vykonala polícia dňa 27.06.2017. Pokiaľ ide o tzv. spravodajskú licenciu upravenú v § 12 ods. 3 Obč. zák., odvolací súd je toho názoru, že použitie videozáznamu z domovej prehliadky u navrhovateľa v relácii G. odvysielanej odporcom, je v rozpore s oprávnenými záujmami navrhovateľa,

pretože navodzuje dojem, že navrhovateľ páchal trestnú činnosť. Treba však tiež vziať do úvahy, že odporca v súčasnosti predmetný videozáznam nepoužíva na televízne spravodajstvo a preto tu o tzv. spravodajskej licencií ani nemožno uvažovať.

11. Značná časť odôvodnenia napadnutého uznesenia je venovaná úvahám súdu prvej inštancie týkajúcim sa toho, či je vlastne navrhovateľ na predmetnom videozázname rozpoznateľný a identifikovateľný. Správnosť týchto úvah súdu prvej inštancie odvolací súd nemôže posúdiť. Súd prvej inštancie totiž síce dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil, že na inkriminovaných záberoch sa nachádza práve on, ale v spise sa nenachádza žiadny doklad (napr. úradný záznam), z ktorého by vyplývalo, že súd prvej inštancie si predmetný videozáznam skutočne prehral a ktorý by predovšetkým obsahoval podrobný písomný popis tohto videozáznamu, resp. tej jeho časti, ktorá sa týka domovej prehliadky vykonanej u navrhovateľa. Odvolací súd si je vedomý toho, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ale rozhodujúce skutočnosti sa iba osvedčujú. Na druhej strane ale charakter predmetnej veci vylučuje jej rozhodnutie bez toho, aby súd prvej inštancie podrobne popísal, čo sa na predmetnom videozázname vlastne nachádza. Pokiaľ súd prvej inštancie skonštatoval, že nemal možnosť stotožniť osobu vystupujúcu v predmetnom videozázname s navrhovateľom, t. j. nepovažoval za osvedčené, že na predmetnej obrazovej snímke sa nachádza práve navrhovateľ, odvolací súd poukazuje na ust. § 329 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mohol navrhovateľa vypočuť a takto mohol veľmi jednoducho zistiť, či osoba na predmetnom videozázname je s ním zhodná. Týmto jednoduchým spôsobom súd prvej inštancie tiež mohol zistiť, či navrhovateľ má skutočne na tele tetovanie a aké, teda či tetovanie na dotknutých záberoch patrí práve jemu. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa „obydlia“ navrhovateľa sú právne irelevantné. Odvolací súd súhlasí s navrhovateľom v tom, že trvalý pobyt môže mať hlásený v N., ale bývať a žiť môže v rodinnom dome v G. A. Z.. Treba dodať, že polícia by zrejme nevykonala domovú prehliadku v nehnuteľnosti navrhovateľa v G. A. Z., ak by sa dôvodne nedomnievala, že tam navrhovateľ skutočne býva a žije a že tam teda nájde dôkazy o jeho trestnej činnosti.

12. Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie nie je vecne správne. Preto ho odvolací súd zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V ňom bude súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Ak súd prvej inštancie nariadi navrhované neodkladné opatrenie, posúdi, či treba navrhovateľovi uložiť povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd prvej inštancie túto povinnosť navrhovateľovi neuloží, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 C.s.p.).

13. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).